

1.07 De man op de heuvel ... en de drie drukdoende vrienden

Er stond eens een man boven op een hoge heuvel.
Drie vrienden die aankwamen, zagen hem al van verre
en begonnen druk over hem te discussiëren,
zich afvragend wat die man daar boven deed.

De één zei: 'Waarschijnlijk is hij zijn huisdier kwijt.'
De ander zei: 'Nee hoor, ik denk dat hij uitkijkt naar een vriend.'
De derde zei: 'Och kom, hij is daar gewoon om een frisse neus te halen.'

De vrienden konden het niet met elkaar eens worden en bleven bekvechten. Tot het moment dat ze zelf boven op de heuvel aankwamen.

De eerste vroeg: 'Zeg vriend, hier boven op deze heuvel, bent u misschien uw huisdier kwijt?'
De man antwoordde 'O nee hoor, ik ben niets kwijt.'
De ander vroeg: 'Staat u dan soms uit te kijken naar een vriend?'
'Nee hoor, mijnheer,' antwoordde de man. 'Ik sta ook niet uit te kijken naar een vriend.'
De derde vroeg: 'U staat hier ongetwijfeld om een frisse neus te halen.'
'Nee mijnheer!' zei de man. 'Ik sta hier ook niet om een frisse neus te halen.'

De drie reizigers riepen uit: 'Maar wat doet u dán, hier op deze heuvel?'
De man op de heuvel zei: 'Ik stá gewoon.'

[Uit: R. Sohl en A. Carr (1970): The gospel of Zen, Mentor Books, New York]